

## ОСНОВНІ АСПЕКТИ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Розірваність грошових потоків, недосконалість функціонування фінансових установ, що мають бути серцем їх збалансованості, відірваність господарської системи від виробництва, політична й соціальна нестабільність вказують на те, що Україна і на сьогодні перебуває у стані «спроб і визначення». Така ситуація призводить до необхідності терміново налагоджувати побудову макроекономічної системи України, вирішувати питання: що виробляти і в якій кількості; з якими витратами і для кого; як розподіляти вироблений суспільний продукт. Тому започатковані процеси становлення ринкової економіки в Україні. Але їх недосконалість вимагає негайних зусиль й ефективної стратегії подолання кризових явищ.

Невіддільною інституцією ринку є вільні ціни, за допомогою яких в конкурентному середовищі здійснюється еквівалентний обмін, а отже, реалізуються інтереси продавця і покупця, відтворюється рівновага в економіці. Проте це класичне положення економічної теорії діє лише за наявності відповідних інших ринкових умов: монополізації сфер розподілу, обміну і виробництва, наявності різних форм господарювання, великих, середніх, малих підприємств, які управляються самостійними товаровиробниками. В Україні усіх цих передумов поки що в розвиненому вигляді немає.

Особливістю економіки України є те, що перед початком ринкових трансформацій вона являла собою адміністративно-командний тип, де домінував тотальний монополізм: власності і технологічний монополізм. Було багато підприємств, які виробляли 60-100% певного виду продукції. Така монополія не є ринковою. Вона не передбачає конкуренції, ринкових відносин, робить господарюючим суб'єктом систему державних установ, а підприємства виконують лише виробничі функції.

Негативний вплив на формування ринкових відносин в Україні є і те, що її економіка великомасштабна з незавершеним циклом виробництва та відбиває спеціалізацію у колишньому Радянському Союзі на важкій промисловості, воєнно-промисловому виробництві та видобувних галузях. Це і сьогодні відтворює нестачу товарів народного споживання, з одного боку, і технічну та технологічну відсталість, з іншого. Це породжує величезну потребу в придбанні нафти та газу на світовому ринку, а отже, проблеми з торговельним балансом, перекоси у цінах на внутрішньому ринку.

Створення достатньої кількості підприємств в Україні, які б формували конкурентне середовище, може здійснюватися двома шляхами: реформуванням існуючих підприємств і створенням нових. Перший шлях передбачає: демонополізацію; роздержавлення і

приватизацію; залучення вітчизняних та іноземних інвестицій для структурної перебудови підприємств; диверсифікацію. Другий шлях ставить за мету сприяння розвитку малого та середнього бізнесу; залучення вітчизняних та іноземних інвестицій для створення нових підприємств і реструктуризації застарілих.

Україна має могутній індустріальний і науково-технічний потенціал, підготовлені кадри, тому недоцільно обирати модель ринкової економіки, в якій переважає дрібна приватна власність і економіка регулюється виключно ринковими законами. Цей шлях був би не прогресом, а регресом і вів би до часів А.Сміта та відповідних методів економічного життя, де все вирішувало вільне ціноутворення.

Отже, проблема нашої економіки полягає не в тому, щоб швидко перейти від планових до ринкових засад, а в переході від економіки, що базується на екстенсивному способі розвитку шляхом інтенсифікації виробництва, до економіки, основу якої складають найновіші технології, високий рівень науки разом з високим загальноосвітнім рівнем.

«Європейський вибір. Концептуальні засади стратегії економічного та соціального розвитку України на 2002-2011 рр» на сьогодні є одним із основних документів, котрий виступає орієнтиром для здійснення перетворень, організації процесів економічного характеру в Україні. Суть його положень може бути розглянута, як стратегічний шлях для реалізації завдань й досягнення мети – формування країни з високим рівнем економічного зростання в умовах розвинених ринкових відносин. Однак важливою умовою для здійснення стратегічних «переходів» є врахування психологічного стану наших людей, який нині досить складний. Адже вони не тільки мало знають про ринок, а вважають, що держава кинула їх напризволяще. У такій обстановці вибір моделі й шляху побудови ринку має надзвичайно важливе значення.

*1. Проблеми становлення ринкових відносин в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ua.diplomchik.com.ua/subjects/4/works/11-problemi-stanovlennya-rinkovih-vidnosin-v-ukrayini>*

Марків І.  
група ФК-22  
Науковий керівник – асист. Н.Б. Іваницька

## ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АУТСОРСИНГУ В УКРАЇНІ

Для української економіки одним із найважливіших завдань є інтенсивний ріст. Для досягнення цієї мети потрібні інновації. Однією із форм інновацій є аутсорсинг.

Аутсорсинг – це діяльність, яка передбачає передачу іншим організаціям непрофільних активів і видів бізнес-операцій для підвищення конкурентоспроможності підприємства та мінімізації його витрат [1, с.86].